

Република Србија
Прекршајни суд у Београду
ул. Устаничка бр. 14
45-Пр.бр. 47906/15

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни суд у Београду, судија Јелена Јаковљевић, у прекршајном поступку против окривљеног Стојчић Мирослава из Београда, због прекршаја из члана 46 став 1 тачка 14 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, на основу члана 100 став 1, члана 102 став 1, члана 103, члана 246 и члана 249 Закона о прекршајима РС ("Службени гласник РС" бр. 65/2013), дана 01.02.2016. године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

Окривљени Стојчић Мирослав, ЈМБГ [REDACTED] генералног директора АД „Железнице Србије“ са пословним седиштем у Београду, ул. Немањина бр. 6, матични бр. 20038284, ПИБ 103859991,

ОДГОВОРАН ЈЕ

Зато што је као одговорно лице за поступање органа јавне власти АД „Железнице Србије“ није у року од пет дана од дана пријема писменог отправка, извршио коначно, обавезјуће и извршно решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности бр. 07-00-04746/2014-03 од 20.04.2015. године, односно није на електронску адресу Удружења грађана „Доста је било-Рестарт“ из Београда office@dostajebilo.rs доставио информације,

-чиме је учинио прекршај из члана 46 став 1 тачка 14 у вези члана 28 став 1 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја,

-па га суд на основу напред наведеног законског члана, члана 39-42 и члана 315 Закона о прекршајима Републике Србије,

ОСУЂУЈЕ

НА НОВЧАНУ КАЗНУ у износу од **6.000,00 (шестхиљада)**, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Уколико окривљени у остављеном року не плати изречену новчану казну, суд ће посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Обавезује се окривљени да на име паушалних трошка поступка уплати износ од 1.000,00 (једанахиљада) динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

О б р а з л о ж е н њ е

Поступајући по захтеву Удружења грађана „Доста је било-Рестарт“, бр. 07-00-04746/2014-03 од 20.04.2015. године, суд је покренуо прекршајни поступак против окривљеног, због сумње да је учинио прекршај ближе наведен у изреци ове пресуде.

Окривљени је у својој одбрани навео да је ступио на функцију јануара месеца 2015. године, али није могао да се изјасни када су „Железница Србије“ добиле захтев од стране Удружења грађана ради достављања информација ради реализације пројекта Београд на води. Истакао је да је информација која је тражена не налази у „Железницама Србије“, већ у оквиру служби града Београда тако да њихова служба није могла да достави ову тражену документацију. Није му познато да ли је било какав допис достављен „Удружењу грађана“ као одговор на њихов захтев. Истакао је да „Железница Србије“ уредно достављала све информације од јавног значаја по свим захтевима, то је њихова законска обавеза коју поштују.

Окривљеном је дат рок од 15 дана да суду достави допис којим је "Железница Србије" одговорила удружењу грађана, међутим у остављеном року, а ни до дана доношења пресуде окривљени нису доставили доказ на који су се позивали у својој одбрани, то је суд одбрану окривљеног у овом делу није могао прихватити. Суд је такође ценио наводе одбране у којој је окривљени тврдио да се потписани меморандуми, протоколи, предуговори, уговори са анексима и друга документација о сарадњи, а везано за реализацију пројекта "Београд на води" налазе у служби града Београда тако да окривљени није ни могао да достави тражену документацију, јер иста се није налазила у оквиру "Железница Србије". Међутим, по мишљењу суда оваква одбрана окривљеног није била логична, јер је се сва наведена документација потписује у више примерака, те исту морају имати обе стране потписнице, а не само једна као што то окривљени тврди, те су исту документацију могли доставити, што окривљени нису учинили и тиме су поступили супротно одредби члана 28 став 1 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Ценећи, у смислу члана 92 Закона о прекршајима, све изведене доказе – одбрану окривљеног и писмене доказе - записник, суд је на несумњив начин утврдио да је као одговорно лице за поступање органа јавне власти АД „Железнице Србије“ није у року од пет дана од дана пријема писменог отправка, извршио коначно, обавезује и извршно решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности бр. 07-00-04746/2014-03 од 20.04.2015. године, односно није на електронску адресу Удружења грађана „Доста је било-Рестарт“ из Београда office@dostajebilo.rs доставио информације, чиме је учинио прекршај из чл. 46 став 1 тачка 14 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Суд је посебно ценио урачунљивост и кривицу окривљеног у смислу члана 19 и 20 Закона о прекршајима, па је нашао да је окривљени у време извршења прекршаја био урачунљив, јер је могао схватити значај свог чињења и могао је управљати својим поступцима, те да је поступио из нехата, јер је био свестан да услед њеног чињења или нечињења може наступити забрањена последица, али је олако држао да је може спречити или да она неће наступити.

Приликом одлучивања о висини казне, суд је ценио све околности из члана 42 Закона о прекршајима, које као олакшавајуће или отежавајуће утичу на избор и висину казне, и то тежину конкретног почињеног прекршаја, степен кривице учиниоца, као и да до сада није прекршајно кажњаван, па је окривљеном изрекао новчану казну у висини ближе означеног у изреци пресуде у уверењу да ће се истом постићи, како општа тако и посебна, сврха кажњавања из чл. 5 ст. 2 и члана 33 став 2 Закона о прекршајима, ради утицаја на окривљеног да убудуће не чини овакве прекршаје.

Уколико окривљени у остављеном року не плати изречену новчану казну, суд ће посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне, на основу члана 315 Закона о прекршајима.

Висину паушалних трошкова, на чије плаћање је окривљени обавезан овом пресудом на основу члана 140 став 2 тачка 9, члана 141 став 1 и члана 142 Закона о прекршајима, а у вези члана 27 став 2 Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, суд је одмерио имајући у виду дужину трајања и сложеност овог поступка, као и имовинске прилике окривљеног.

ПРАВНА ПОУКА

Против ове пресуде дозвољена је жалба Прекршајном апелационом суду, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде. Жалба се предаје Прекршајном суду у Београду, улица Устаничка бр.14, непосредно или препорученом пошиљком. Уз жалбу, суду се подноси доказ о уплаћеној такси на жалбу у износу од 900,00 динара, уплаћеној на жиро рачун 840-29718845-76, са позивом на број 38-020.

СУДИЈА
ЈЕЛЕНА ЈАКОВЉЕВИЋ